

**“U moet uw hand wijd
opendoen voor uw broeder,
de onderdrukte en de arme
in uw land.”**

(Deuteronomium 15:11)

Schenken aan de armen

De markt in Jeruzalem is bijna ten einde. Het begint te schemeren en de winkels maken zich op om de deuren te sluiten. Het afval wordt in de container gedeponerd, de rolluiken gaan omlaag. Het winkelend publiek maakt plaats voor de armen die stilletjes op zoek zijn naar de restjes. Ze struinen de marktkramen af en rapen de gevallen sperziebonen op; ze snuffelen rond in de afvalbakken, op zoek naar alles wat eetbaar is. Wie wil, ziet de enorme armoede.

Maar ook achter de voordeur is de armoede in Israël schrijnend. Bij het vallen van diezelfde avond gaan de lichten bij Anya niet aan. De kou kruipt naar binnen, maar de verwarming blijft uit. De versleten boodschappentas gaat open; Anya's diner bestaat vanavond uit wat bladeren van een bloemkool – rauw – , een

● Een warme maaltijd in de gaarkeuken van Hineni kost € 5,-. Helpt u ons om zoveel mogelijk mensen in Israël van eten te voorzien?

pitabroodje dat de bakker haar gaf en een zwaar gekneusde tomaat. Anya is hoogbejaard en alleen. Ze heeft geen kinderen. Haar man is al jaren geleden overleden. Maar Anya is ook trots, ze wil de buitenwereld niet laten zien hoe

“Wanneer gij de hongerige schenkt wat gij zelf begeert en de verdrukten verzadigt, dan zal in de duisternis uw licht opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag.” Jesaja 58:10

moelijk ze het heeft, ze wil niemand tot last zijn.

Het was bij toeval dat de jonge vrouw Anya aansprak en hielp oversteken op een drukke kruising tijdens de avondspits. Dat kleine gebaar was voor Anya een rijk gevoel; iemand sprak haar aan. De jonge vrouw stapt in haar bus. De chauffeur knikt in de richting van Anya en zegt: ‘Die is op weg naar de markt om te zien of er nog iets is achtergebleven. Dat doet ze elke dag’.

De jonge vrouw begrijpt het. 's Avonds spreekt ze er thuis over met haar man. Hij weet een organisatie die voedsel geeft aan de armen. Ze bellen de organisatie en na wat overleg staat de jonge vrouw met een medewerkster van de gaarkeuken een paar dagen later Anya bij de kruising op te wachten. Nu heeft Anya elke dag een warme en voedzame maaltijd.

Armoede en hulp

**“Wie zich over de arme ontfermt, eert Hem.”
(Spreuken 14:31)**

- De armoede in Israël is enorm. Zeker een op de vijf mensen leeft onder de armoedegrens. Dat zijn 1,6 miljoen mensen, onder wie ruim 750.000 kinderen en 433.000 gezinnen.
- De sociale dienst heeft drieduizend mensen geregistreerd staan die dakloos zijn. In werkelijkheid zijn er veel meer mensen dakloos.
- Elk jaar worden er zo'n tweeduizend gezinnen uit hun huis gezet omdat ze niet meer maandelijks aflossen op hun hypotheek. De belangrijkste redenen: werkloosheid, ziekte en korting op pensioenen.
- Er leven in Israël ongeveer 45.000 overlevenden van de Holocaust in armoede. Dat is dertig procent van alle Holocaustoverlevenden in Israël.
- Een warme, vers gemaakte maaltijd in de gaarkeuken van Hineni kost € 5,-.
Via allerlei projecten verzorgt Hineni ook royaal belegde, gezonde broodjes – ter grootte van een half stokbrood. Deze broodjes kosten € 2,- per stuk.
De liefde en toewijding van de medewerkers om de armen van eten te voorzien zijn onbetaalbaar.

Innerlijk bewogen om armen te helpen

Ja, natuurlijk denken we in Israël allemaal dat niemand echt honger lijdt. Want er zijn toch hechte gemeenschappen, vriendelijke burens en hulpvaardige organisaties? Er zijn vast wel mensen die het moeilijk hebben om de eindjes aan elkaar te knopen; anderen hebben misschien schulden. Maar eten? Iedereen heeft een minimum aan eten. Dat is tenminste wat mensen denken of zichzelf wijs maken.

Helaas heeft deze veronderstelling niets met de werkelijkheid te maken. Een maand geleden werden we bij Chasdei Naomi met een schrijnend verhaal geconfronteerd.

Batya krijgt al langere tijd voedsel van Chasdei Naomi en is zelf ook vrijwilligster bij ons. Ze kwam naar ons toe en pleitte voor meer voedsel voor een bepaalde familie, omdat hun inkomen was gedaald. We bezochten daarom de familie en wat we zagen, schokte ons diep.

We troffen een echtpaar met twee kinderen, van drie en van zeven jaar. De vader lijdt aan diabetes, een nierziekte en een waslijst andere gezondheidsproblemen. De moeder lijdt aan epilepsie en kan niet werken. Door de jaren heen wist de familie te overleven, al was dat maar ternauwernood, door de

verkoop van schroot en afgedankte spullen die de vader opviste uit de vuilnisbakken. Daarnaast was er een invalidetoeslag en een voedselpakket van Chasdei Naomi. Ze moesten het doen met alleen het hoogst noodzakelijke, en ze moesten afzien van veel van de medicijnen die eigenlijk nodig waren. Hierdoor verslechterde de gezondheid van de vader nog meer. De diabetes heeft nu zijn gezichtsvermogen aangetast; hij komt bijna niet meer buiten de deur. Daardoor is het kleine inkomen van schroot er niet meer. De familie bespaarde zo mogelijk nog meer op de uitgaven, maar uiteindelijk wendden ze zich wanhopig tot Chasdei Naomi met een verzoek om meer hulp. Toen we hoorden van deze hachelijke situatie hebben we onmiddellijk hulppakketten naar de familie gestuurd en de benodigde medicijnen en medische hulpmiddelen.

Over Chasdei Naomi

Chasdei Naomi is sinds 31 jaar actief. Het werd opgericht door een visionair persoon: rabbijn Yosef Cohen. Het begon toen hij zijn kinderen naar school bracht en zag dat enkele klasgenootjes van zijn kinderen naar school kwamen met gescheurde schooltassen en tot op de draad versleten kleding. Hij voelde een enorm medelijden met deze arme families. Rabbijn Cohen trok zich dat persoonlijk aan en ging van deur tot deur om voedsel in te zamelen en uit te delen onder de armen. Dat was het begin. Door de jaren heen ontstond er een complete vrijwilligersorganisatie.

Hernias aan het werk in de keuken van Hineni in Jeruzalem.

Hineni, een lichtje voor Hernias

Beste vrienden,

Het afgelopen jaar was zeer bewogen. In onze gaarkeuken is het aantal bezoekers gigantisch gestegen en honderden mensen doen dagelijks een beroep op ons. We moeten in de komende maanden verhuizen en op de nieuwe locatie zullen wij ons nog meer kunnen richten op de behoeften van de vele mensen in nood. Dit is de kans om onze gaarkeuken te presenteren als een echt humanitair restaurant. Met het voorstellen om ook open te zijn in de avond en

“We willen de gaarkeuken presenteren als humanitair restaurant.”

tijdens de Sjabbat en feestdagen. Ook proberen wij altijd om minderbedeelden een tweede kans te geven. Zoals Hernias,

geboren in Ethiopië, maar die op zijn vijfde samen met zijn opa naar Israël kwam. Het was niet makkelijk voor hem. Hij miste zijn moeder, broertjes en zusjes, die tot op de dag van vandaag nog in Ethiopië wonen, in afwachting van een familiehereniging. Mede door zijn eenzaamheid heeft hij veel geïnvesteerd in zijn integratie, studie en militaire dienst. Hij heeft altijd zuinig geleefd om zo ook geld naar zijn moeder te kunnen sturen in Ethiopië.

Vervolgens heeft hij een bedrijfje gestart met een Israëlische compagnon, maar dat is helaas slecht afgelopen. Zo kwam hij in grote schulden terecht. Berooid en alleen werd hij uiteindelijk dakloos. Hij schaamde zich zo erg dat hij niet om hulp vroeg bij de juiste instanties. In zijn depressie en eenzaamheid ging hij drinken, en toen hij uit eindelijk een tijdelijk baantje kreeg als chauffeur werd hij aangehouden onder invloed en veroordeeld tot vijf maanden gevangenisstraf.

Na zijn ontslag uit de gevangenis had hij niets en niemand meer en werd hem een

maatschappelijk werkster toegewezen. Deze zag Hernias als een noodgeval en stuurde hem met een begeleidende brief naar Hineni

“Niet alleen te eten geven, maar ook een tweede kans.”

met het verzoek voor dagelijkse warme maaltijden. Toen wij bij Hineni hoorden van het trieste verhaal van deze eenzame, dakloze Ethiopische immigrant, hebben wij hem niet alleen te eten gegeven, maar ook een tweede kans. Nu werkt hij in de keuken van Hineni en krijgt hij daarvoor een salaris. We proberen hem te helpen met zijn grote wens om van de straat te komen, en ooit nog eens zijn moeder, broertjes en zusjes te zien. Hij voelt zich enorm schuldig omdat hij zo'n lange tijd geen geld meer aan hen heeft kunnen sturen. Wij hopen dat wij de komende feestdagen ook een lichtje voor Hernias kunnen laten schijnen.

Shalom,

Benjamin Philip,
Directeur Hineni

Geef je op als vrijwilliger

Wil je de handen uit de mouwen steken bij Hineni, bijvoorbeeld tijdens je zomervakantie? Er is altijd genoeg werk bij het voorbereiden van de maaltijden, het van tevoren inpakken van maaltijden en bij het uitdelen in het humanitair restaurant. Ook voor zomaar een dagje ben je welkom. Meld je via hineni@netvision.net.il. Laat bij voorkeur minimaal een week van tevoren even weten wanneer je zou willen komen, in verband met de planning.

Gezonder en gelukkiger

Bij het Jaffa Instituut worden kansarme jongeren opgevangen via diverse projecten. Hier krijgen ze niet alleen aandacht en onderwijs, maar als het nodig is ook te eten.

Hanna is dertien jaar en vindt het heerlijk om klarinet te spelen. Als je naar dit meisje kijkt, dat overloopt van de energie en dat met overgave mee oefent in het orkest van het naschools educatieproject in Bat Yam, dan kun je het je maar moeilijk voorstellen dat ze als een verlegen, veel te mager meisje aankwam bij het centrum, nu vijf jaar geleden. Hanna komt uit een gezin van zes kinderen. Haar ouders kwamen eind jaren negentig vanuit Oekraïne naar Israël. Haar vader werkte als taxi-chauffeur, haar moeder was schoonmaakster. Hanna's ouders houden zielsveel van hun kinderen, maar er was nooit echt genoeg te eten. De eerste jaren op de basisschool waren moeizaam voor Hanna. Ze was moe en geïrriteerd, ze had moeite om zich op de lessen te concentreren. Vijf jaar geleden kwam ze voor het eerst op de na-school. Haar begeleiders merkten een verandering op. Ze begon er gezonder en gelukkiger uit te zien toen ze dagelijks een warme maaltijd kreeg. Ze had genoeg aandacht om zich te concentreren op haar liefde voor muziek. Zonder de warme maaltijd zou Hanna nu nog steeds een erg ondervoed en slecht presterend meisje zijn. Nu, na al die warme maaltijden, ontwikkelt ze zich als jonge muzikant, haar muziek delend met de mensen om haar heen.

Zonder honger naar bed

Al heel veel jaar werkt CFOIC* samen met de sociale dienst van de regionale raad van Samaria. Zo geven ze hulp aan gezinnen in nood. Honderden gezinnen in heel Samaria hebben het financieel moeilijk door werkloosheid, ziekte en terreur.

En elk jaar neemt dit aantal toe. Een groeiend aantal families vraagt om hulp. De sociale dienst zit al aan zijn limiet. De hulp van Christenen voor Israël aan deze armen is daarmee onmisbaar geworden.

Shosh Hillel van de sociale dienst was pas nog bij een gezin, bestaande uit vijf personen, dat in uitzichtloze financiële

voegt Shosh toe: "Als ze hun voedselpakket ontvangen, vragen ze altijd wanneer het volgende pakket komt. Dan weten ze hoe lang ze met dit pakket moeten doen."

Dit is maar één gezin van de honderden die uw hulp nodig hebben. "Als je kijkt naar de aantallen voedselpakketten die we inpakken, is dat bijna een eindeloze zee van dozen, maar dan opeens besef je dat elke doos een gezin in nood vertegenwoordigt; het opent je ogen echt, omdat je ziet hoe belangrijk ons werk is." Voor velen zijn voedselpakketten net dat beetje extra hulp dat ze nodig hebben om de moeilijke tijd door te komen. Uw hulp geeft deze mensen een nieuw gevoel van hoop. Het is voedsel, maar tegelijk is het zoveel meer dan dat. Een hartelijk dank aan u, christenen voor Israël, voor alles wat jullie doen voor de hulpbehoevende gezinnen in Samaria.

"Opeens besef je dat elk voedselpakket een gezin in nood vertegenwoordigt."

moelijkheden zat. "Toen ze een voedselpakket ontvingen, kon de familie bijna niet stoppen om te bedanken voor ons werk. De moeder erkende dat dit voedselpakket letterlijk mogelijk maakte dat haar kinderen zonder honger naar bed konden." Om de moeilijkheden te begrijpen,

**CFOIC is een afkorting voor Christian Friends of Israeli Communities, christenvrienden van Israëliische dorpen.*

Veel vrijwilligers helpen bij het inpakken van voedselpakketten in Samaria.